

29/5

Herr Utrikesminister,

Ni upprepar i Ert senaste inlägg vad Ni skrev häromdagen, och jag blir därför nödsakad att delvis upprepa mig själv.

Vid intet tillfälle har jag påstått eller antytt att flyktingars politiska verksamhet aldrig bör underkastas begränsningar. Det är tvärtom för mig självfallet att denna fråga måste bedömas från fall till fall, beroende på den internationella situationen, på vederbörande lands ställning, på vilka flyktingar det gäller, på de syften och metoder de företräder och säkerligen även andra omständigheter. Att jag inte är i stånd att formulera någon generell gällande regel för denna saks behandling är inte ett bevis på bristande reflektion. Tvärtom är jag övertygad om att var och en som tänker på saken måste komma till samma slutsats, och i själva verket har ju både i Sverige och i andra länder de mest skiljaktiga föreskrif-

ter gällt under skilda förhållanden. Ni påstår mig vidare ha blivit nödgad att förklara att jag inte velat kritisera förbudet mot en exilbehandling i Sverige. Jag har aldrig kritiserat detta förbud; det är en sak som inte varit uppe i debatten.

Hela Ert brev är ett nytt försök att komma ifrån vad debatten och kritiken gällt, nämligen Edra egna uttalanden rörande flyktingarna i Sverige, närmast de baltiska flyktingarna. Ni har påstått — jag behöver väl inte än en gång upprepa Edra ord — att dessa flyktingar enligt i andra demokratiska länder liksom i Sverige gällande regler inte får utöva någon politisk verksamhet. Ni har haft totalt fel; regeln finns inte. Politisk verksamhet från dessa flyktingars sida är i princip tillåten både i Sverige och i utlan-

det; senast i dag innehåller tidningarna uppgifter om en sådan politisk aktion. Det torde i realiteten inte falla vare sig Er eller någon annan svensk politiker in att man nu skulle stadga ett förbud av den art som Ni påstått redan vara generellt infört.

Ert brev söker alltså, såvitt jag kan se, beslöja en fullständig reträtt. Ni fasthåller inte Edra tidigare påståenden, Ni hävdar inte att regering och riksdag bör tillämpa den regel som Ni angivit. Att Ni drar Er tillbaka under den dimbildning som består i framkastandet av helt andra frågor förstår jag mycket väl. Jag förstår också att en viss surmulenhet, för att inte säga ilska, utvecklas under reträtten. Muntra återtag är en nästan okänd företeelse.

Herbert Tingsten